

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
TOMA Nadejda
ȚURCAN Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Suduc Marian în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017 și a sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 decembrie 2016, în cauza penală privind-o pe

ABAZA Olesea XXXXX, născută la
XXXXX, originară și domiciliată în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: *01.12.2014 – 29.12.2016;*

Instanța de apel: *18.04.2017 – 08.06.2017;*

Instanța de recurs: *28.11.2017 – 24.01.2018.*

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 decembrie 2016 Abaza O. a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, cu dispunerea încasării din contul inculpatei în beneficiul părții vătămate XXXXX a sumei de 50000 lei, ca recompensă pentru prejudiciul moral cauzat acesteia, în rest acțiunea a fost respinsă, ca fiind nefondată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Abaza O., începând cu vara anului 2010 și până în luna ianuarie 2011, aflându-se în or. Chișinău, urmărind scopul exploatării sexuale a persoanei, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, prin înșelăciune și prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, cunoscând despre intenția lui XXXXX de a pleca la muncă peste hotarele Republicii Moldova, a recrutat-o, propunându-i acesteia să-i fie organizată plecarea la muncă peste hotarele Republicii Moldova, înșelând-o că va fi angajată la un lucru bine plătit în calitate de dansatoare în Turcia.

În continuare, în luna ianuarie 2011, Abaza O., acționând de comun acord și împreună cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, folosindu-se de situația precară a cet. XXXXX din punct de vedere al supraviețuirii sociale și abuz de

poziție de vulnerabilitate, urmărind scopul realizării intențiilor sale infracționale privind traficul lui XXXXX în Turcia, în vederea pregătirii acesteia pentru ulterioara exploatare sexuală în țara de destinație, i-a organizat ultimele efectuarea unor investigații medicale în cadrul Centrului medical I.I. „Pădure S.R.”

Ulterior, tot pe parcursul lunii ianuarie 2011, Abaza O., acționând de comun acord și împreună cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul realizării intențiilor sale infracționale, a întreprins acțiuni în vederea organizării plecării lui XXXXX în Turcia, pentru exploatarea sexuală comercială a acesteia, prin procurarea pe numele ultimei a biletului de călătorie avia către țara de destinație, însă XXXXX a renunțat să plece în Turcia.

După care, în luna ianuarie 2012, Abaza O., aflându-se în or. Chișinău, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul realizării în continuare a intențiilor sale infracționale, privind recrutarea lui XXXXX pentru exploatarea sexuală comercială, prin înșelăciune și prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil, a convins-o pe XXXXX să plece în orașul Dubai, Emiratele Arabe Unite (EAU), înșelând-o că va fi bine plătită de pe urma muncii prestate în calitate de dansatoare în această țară.

La 15.01.2012, Abaza O., aflându-se în mun. Chișinău și acționând de comun acord cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, urmărind scopul realizării intențiilor sale infracționale, a instruit-o pe XXXXX privind modalitatea organizării transportării către or. Dubai (EAU) și i-a organizat transportarea cu autocarul în baza biletului din timp procurat pe numele lui XXXXX spre or. Tula din Federația Rusă, de unde urma să-i fie organizată transportarea către țara de destinație.

În continuare, în a doua jumătate a lunii ianuarie 2012, persoanele nestabilite de organul de urmărire penală pe nume „Maria” și „Emma”, care acționau de comun acord și împreună cu Abaza O., urmărind scopul traficării lui XXXXX în or. Dubai (EAU), au întâlnit-o pe ultima în or. Tula, Federația Rusă, de unde i-au organizat transportarea cu autocarul către or. Moscova, Federația Rusă.

La 25.01.2012, de către persoanele nestabilite de organul de urmărire penală pe nume „Maria” și „Emma”, care acționau de comun acord și împreună cu Abaza O., urmărind scopul realizării intențiilor sale infracționale au însoțit-o și i-au organizat lui XXXXX transportarea cu avionul din or. Moscova Federația Rusă, către or. Dubai (EAU).

Ulterior, datorită acțiunilor întreprinse de către Abaza O. și persoanele nestabilite de organul de urmărire penală pe nume „Maria” și „Emma”, la 25.01.2012 XXXXX a ajuns în or. Dubai, EAU.

Apoi, persoana nestabilă de organul de urmărire penală pe nume „Jana”, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Abaza O. și persoanele nestabilite de organul de urmărire penală pe nume „Maria” și „Emma”, în scopul exploatării sexuale comerciale a persoanei, a adăpostit-o pe XXXXX într-un apartament din or. Dubai, unde confiscându-i actele de identitate și amenințând-o cu aplicarea violenței fizice și psihice, precum și în scopul întoarcerii datoriei a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil, folosindu-se

de poziția ei de vulnerabilitate generată de aflarea într-o țară străină, necunoașterea limbii și lipsa unui loc de trai, fără consimțământul acesteia a impus-o pe victima XXXXX să acorde servicii sexuale contra plată la mai mulți bărbați pe parcursul a mai multor luni sub controlul și stăpânirea acestora, supunând-o în așa mod exploatării sexuale comerciale până în luna octombrie 2012.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatei întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal – trafic de ființe umane, adică *recrutarea și transportarea unei persoane, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate, amenințare cu aplicarea sau aplicarea violenței fizice sau psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, acțiuni săvârșite de mai multe persoane.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către avocatul Suduc M. în numele inculpatei, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Abaza O. din lipsa în acțiunile ei a elementelor constitutive ale infracțiunii.

Apelantul a invocat că, prima instanță neîntemeiat a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile părții vătămate XXXXX, care au fost depuse doar la organul de urmărire penală, iar în cadrul cercetării judecătorești partea vătămată, contrar prevederilor legale nu a fost audiată, declarații pe care le consideră contradictorii, diferite și care nu corespund adevărului, mai mult sunt date de o persoană care s-a aflat la tratament la Spitalul Clinic de Psihiatrie.

De asemenea, apelantul a susținut că, partea vătămată a dat declarații ce nu corespund adevărului, fapt confirmat prin probele anexate la materialele cauzei penale, pașaportul său străin de la prima întâlnire cu inculpata, vara anului 2010 pînă la plecarea sa în or. Dubai, adică la 15.01.2012 s-a aflat la inculpată, însă conform informației Serviciului de grăniceri se confirmă că ea după ce i-a transmis pașaportul inculpatei, conform declarațiilor sale la data de 5.11.2010 cu același pașaport nr. XXXXX a ieșit și intrat în Republica Moldova.

S-a mai indicat că, instanța eronat a concluzionat că vina inculpatei se confirmă prin descifrările convorbirilor telefonice, efectuate de la telefonul mobil cu numărul EMEI XXXXX și descifrările convorbirilor abonaților cu nr. XXXXX și nr. XXXXX, prin care se constată legătura dintre inculpată și partea vătămată XXXXX, or aceste descifrări telefonice au fost ridicate în cadrul altei cauze penale, respectiv nu au nici o legătură și nu probează învinuirea adusă inculpatei în acest dosar.

Avocatul a menționat că, nu a fost prezentată nici o probă obiectivă și concludentă că anume Abaza O. deținea pașaportul părții vătămate XXXXX și anume ea i-a procurat careva bilet de la gara auto de Nord din mun. Chișinău în direcția or. Tula, Federația Rusă, iar apoi la avion în or. Dubai și de către cine anume a fost perfectată viza spre Emiratele Arabe Unite, or. Dubai.

Prin urmare, în opinia părții apărării, în speța dată, nu au fost administrate probe obiective privind comiterea de către Abaza O. a acțiunilor care ar putea fi calificate ca recrutare prin înșelăciune sau abuz de poziție de vulnerabilitate în scop de exploatare

sexuală și nici existența elementului de transportare prin înșelăciune a victimei în scop de exploatare sexuală, or nu a fost prezentată vreo probă de către cine anume a fost perfectată viza în Emiratele Arabe Unite or. Dubai și cine a procurat biletele cu autocarul în or. Tula, Federația Rusă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, apelul apărătorului Suduc M. a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, corect prima instanță a statuat asupra circumstanțelor de fapt și de drept în această cauză, just fiind stabilită vinovăția inculpatei în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, care a fost dovedită cu certitudine prin probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată.

În același sens, instanța a specificat că, potrivit doctrinei juridice, obiectul principal al infracțiunii de trafic de ființe umane îl constituie relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea libertății persoanei, la caz, fiind încălcat dreptul la libertate a părții vătămate XXXXX Obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea fizică sau psihică a persoanelor menționate, prin care a fost cauzate dureri și suferințe fizice și psihice.

Acțiunile care caracterizează latura obiectivă a acestei infracțiuni trebuie comise în scop de exploatare sexuală comercială sau necomercială, urmată de amenințarea cu aplicarea violenței fizice sau psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, inclusiv prin răpire, prin confiscarea documentelor și prin servitute, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil; prin înșelăciune; prin abuz de poziție de vulnerabilitate sau abuz de putere, dare sau primire a unor plăți sau beneficii pentru a obține consimțământul unei persoane care deține controlul asupra altei persoane.

În acest context, instanța de apel a făcut referire la Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii nr. 37 din 22.11.2004, potrivit căreia recrutarea în scopul traficului de ființe umane presupune atragerea persoanelor prin selecționare într-o anumită activitate determinată de scopurile stipulate în art. 165 Cod penal, iar transportare presupune deplasarea unei persoane dintr-un loc în altul în perimetrul unui stat sau peste frontieră, folosind diferite mijloace de transport ori pe jos.

În speța dată, instanța de apel a reținut că, deplasarea și transportarea lui XXXXX din or. Chișinău, în or. Tula din Federația Rusă și din or. Tula spre or. Dubai (EAU), cazarea acesteia în apartamentele din această țară a constituit o ascundere a victimei într-un loc care să-i permită inculpatei Abaza O. prin înțelegere prealabilă cu alte persoane pe nume Maria și Emma să o utilizeze în scopurile menționate, inculpata având rolul de recrutare și transportare a victimei, ulterior rolul de adăpostire în scopul exploatării sexuale revenindu-le celorlalți participanți, acțiuni ce au avut loc în or. Tula și or. Dubai.

Cu referire la abuzul de poziția de vulnerabilitate pentru a obține consimțământul părții vătămate de a pleca la muncă, instanța a reținut că, inculpata Abaza O. a avut convorbiri telefonice cu victima, a cunoscut faptul că ultima locuiește doar cu bunica, nu are mijloace de întreținere, nu are loc de muncă, loc de trai și alte încadrări în activități.

Infracțiunea traficului de ființe umane este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul obținerii controlului asupra facultății victimei de a se deplasa

liber în spațiu.

Pentru realizarea laturii obiective a traficului de ființe umane este necesară existența cel puțin a unei varietăți din prima categorie de acțiuni infracționale și cel puțin a unei din a doua categorie din acțiunile menționate.

În speță, s-a constatat prezența acțiunilor sus menționate care permit de a concluziona existența laturii obiective a infracțiunii traficului de ființe umane în acțiunile inculpatei. Cu referire la latura subiectivă a infracțiunii de traficului de ființe umane, comise de către Abaza O., aceasta este caracterizată prin intenția directă de exploatare sexuală comercială a părții vătămate XXXXX

Prin urmare, corect prima instanță a conchis că infracțiunea incriminată inculpatei a fost comisă cu certitudine de aceasta, ceea ce se confirmă prin declarațiile părții vătămate, a martorilor și celelalte probe din dosar.

Tot aici, instanța a apreciat critic alegațiile titularului de apel precum că, nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare declarațiile părții vătămate XXXXX, deoarece sunt contradictorii și nu corespund adevărului, mai mult sunt date de o persoană care s-a aflat la tratament la Spitalul Clinic de Psihiatrie, or, aceleași declarații au fost date de partea vătămată și în cadrul cercetării judecătorești în alt complet de judecată, afirmații ce sunt în corelație directă cu celelalte probe administrate în instanța de judecată și verificate de instanța de apel, și anume: descifrările convorbirilor telefonice cu inculpata Abaza O., biletele la autocar ce atestă direcțiile de deplasare și biletele de avion.

Cu referire la alegațiile apărării referitor la starea de instabilitate psihică a părții vătămate, instanța a făcut trimitere la răspunsul Directorului General al Spitalului clinici de psihiatrie M. Hotineanu din 04.04.2014, potrivit căruia XXXXX s-a aflat la tratament o singură dată cu diagnosticul „XXXXX” (f.d. 105 vol.2).

Prin urmare, argumentele apelantului, precum că în acțiunile inculpatei lipsesc elementele infracțiunii pentru care a fost condamnată, sunt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpată nu echivalează cu achitarea acesteia, de vreme ce există probe pertinente și concludente, care, în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acesteia de săvârșirea infracțiunii în baza căreia a fost condamnată.

De asemenea, instanța nu a găsit vreun temei de a interveni în sentință nici în partea stabilirii pedepsei inculpatei Abaza O. aceasta fiind corectă, echitabilă, legală și proporțională faptei comise.

6. Nefiind de acord cu soluțiile pronunțate de instanțele de fond avocatul Suduc M. acționînd în numele inculpatei, declară recurs ordinar solicitînd casarea acestora și dispunerea achitării în privința lui Abaza O., din motiv că în acțiunile acesteia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de ființe umane.

Recurentul susține că, prin totalitatea probelor cercetate de instanțe, se confirmă că prin acțiunile lui Abaza O. nu au fost comise careva fapte prejudiciabile, care cad sub incidența laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 165 din Codul penal, adică de către aceasta nu a fost săvârșită recrutarea și transportarea unei persoane, fără consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate, amenințare cu aplicarea sau aplicarea violenței fizice sau

psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei; acțiuni săvârșite de două sau mai multe persoane.

Concluziile instanțelor de fond cu privire la vinovăția inculpatei sunt eronate, contravin probelor prezentate și circumstanțelor cauzei.

Așadar, în opinia recurentului învinuirea adusă inculpatei Abaza O. se bazează doar pe declarațiile părții vătămate XXXXX, care nici nu s-a prezentat în instanța de judecată și nu a fost audiată în cadrul cercetării judecătorești, nici de prima instanță, nici de cea de apel, pentru a confirma sau infirma declarațiile sale date în cadrul urmăririi penale.

În cadrul confruntărilor cu inculpata, precum și în cadrul audierii în instanța de judecată în alt complet de judecată a lui XXXXX, aceasta a dat declarații contradictorii, și diferite, care nu corespund realității.

Respectiv, partea vătămată în cadrul confruntărilor cu inculpata a declarat că nu a semnat careva contracte înainte de plecarea în or. Dubai și că nu s-a adresat la poliție pe faptul că a fost amenințată cu omor de mai multe persoane, însă fiind audiată în cadrul ședinței de judecată a declarat contrariu. De asemenea partea vătămată a dat declarații care nu corespund adevărului, fapt confirmat prin probele anexate la materialele cauzei penale, astfel relatând că pașaportul său străin de la prima întâlnire cu inculpata și anume în vara anului 2010 pînă la plecarea sa în or. Dubai adică la data de 15.01.2012 s-a aflat la inculpată, însă conform informației Serviciului de grăniceri, anexată la materialele cauzei penale, se confirmă că ea a ieșit și intrat pe teritoriul Republicii Moldova cu același pașaport nr. XXXXX. Astfel, declarațiile părții vătămate în acest sens nu corespund adevărului și nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

Recurentul susține că instanțele eronat au pus la baza condamnării inculpatei descifrările convorbirilor telefonice, efectuate de la postul de telefon mobil cu numărul EMEI - XXXXX, și descifrările convorbirilor telefonice ale abonaților cu nr. XXXXX și XXXXX, prin care se constată legătura telefonică între inculpată și partea vătămată XXXXX. Pe cînd, în realitate, aceste descifrări telefonice au fost ridicate din cadrul altei cauze penale și anume nr. 2011515105 și nu au nici o legătură cu acest dosar și nu probează învinuire adusă inculpatei pe această cauză. Deși, ambele instanțe fac trimitere la această probă nici una nu indică concret prin ce anume (dacă au discutat telefonic cînd, data ora și la ce numere de telefoane) se constată legătura telefonică între inculpată și partea vătămată XXXXX

Deci, la baza unei sentințe de condamnare nu pot fi puse doar declarațiile părții vătămate, care sunt contradictorii, diferite și care nu corespund adevărului, mai mult ca atît, sunt declarații a unei persoane care s-a aflat la tratament la Spitalul Clinic de Psihiatrie. Conform informației nr. 699 din 04.04.2014 și nr. 752 din 16.04.2014 a Spitalului Clinic de Psihiatrie, s-a constatat că partea vătămată XXXXX s-a aflat la tratament în SCP în perioada 30.03.2007-19.04.2007 cu diagnosticul „XXXXX”.

Totodată, apărătorul susține că acuzatorul de stat nu a prezentat nici o probă obiectivă și concludentă că anume Abaza O. deținea pașaportul părții vătămate XXXXX și anume ea i-a procurat careva bilete de la gara auto de Nord din mun. Chișinău în direcția or. Tula, Federația Rusă, iar apoi la avion în or. Dubai și de către cine anume a fost perfectată viza în Emiratele Arabe Unite, or. Dubai.

Prin urmare, se afirmă că procurorul nu a prezentat nici o probă concludentă prin care ar fi demonstrat că inculpata a recrutat și transportat partea vătămată, în vederea exploatării sexuale comerciale a acesteia în or. Dubai, din atare considerente ultima urmează a fi achitată.

În drept, recurentul își întemeiază cererea pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de avocatul Suduc M. menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca vădit neîntemeiat, decizia instanței de apel fiind legală și întemeiată.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar și raportat la criticele formulate de recurent, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele motive.

Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului declarat, se întemeiază, *în drept*, pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Totodată, se relevă că, potrivit dispoziției art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt aplicabile circumstanțelor cauzei, sau când nu este descrisă și argumentată esența încălcării, sau recurentul se referă preponderent la starea de fapt și la chestiunea de apreciere a probelor, care nu este obiect de cercetare în procedura de recurs.

La caz, s-a confirmat că argumentele expuse de partea apărării în cererea de recurs sunt vădit nefondate.

Astfel, din conținutul cererii se constată că, titularul acesteia, făcând trimitere la erorile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, pledează pentru casarea totală a hotărârilor judecătorești adoptate de instanțele de fond, cu dispunerea achitării lui Abaza O., din motiv că în acțiunile inculpatei nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de ființe umane. De asemenea, avocatul indică asupra faptului că, partea acuzării a eșuat să demonstreze prin careva probe pertinente și concludente că inculpata a recrutat și transportat partea vătămată XXXXX în or. Dubai (EAU), în scopul exploatării comerciale sexuale a acesteia.

Verificând actele cauzei, în raport cu criticele aduse de apărătorului Suduc M., Colegiul penal constată că cele invocate de recurent nu și-au găsit confirmarea, iar vinovăția inculpatei a fost dovedită cu certitudine și în afara oricărui dubiu de către procuror, prin probe administrate în dosar și cercetate de instanțe.

Astfel, cu titlu introductiv, Colegiul menționează că invocarea unor pretinse erori admise de instanța de apel urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora se circumscriu. În

speță, recurentul, invocând temeiul de casare prevăzut de pct. 6), menționează despre faptul că instanța de apel nu s-a expus argumentat asupra tuturor motivelor din cererea sa de apel, totodată nespecificând expres asupra căror anume motive nu s-a pronunțat instanța. De asemenea, avocatul Suduc M. pretinde că hotărîrea atacată este insuficient de motivată.

Colegiul penal respinge, ca nefondate, în această parte alegațiile apărătorului și notează că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor expuse în art.6 CEDO, mai mult că apelantul a primit răspuns la toate criticele sale expuse în cererea de apel, care de altfel au fost disputate și la etapa judecării cauzei de către prima instanță.

Deci, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei recurate, aceasta corespunde prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la adoptarea soluției expuse în pct. 4 din prezenta decizie.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, a examinat obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Abaza O. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, să fie una legală și întemeiată, care urmează a fi menținută și de instanța de recurs.

În cauza dată, deși partea apărării pledează pentru achitarea inculpatei, totuși vinovăția acesteia a fost cu certitudine dovedită prin următoarele mijloace de probă, apreciate la justa lor valoare de către instanțele ierarhic inferioare și anume: *declarațiile părții vătămate XXXXX, a martorului Dvornicova M., prin procesul-verbal de confruntare din data de 19 mai 2015; procesul-verbal de confruntare dintre partea vătămată XXXXX și învinuita Abaza O.; informația, parvenită de la președintele Centrului Internațional „La Strada”, informația cu privire la traversarea frontierei Republicii Moldova prin PCTF Otaci de către XXXXX, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 26.10.2012, procesul-verbal din 35.11.2012 de examinare a telefonului mobil de model „Samsung” ce-i aparținea învinuitei Abaza O., sentința de condamnare a lui Abaza O. din 21.09.2011, prin care aceasta a fost recunoscută vinovată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 220 alin. (2) lit. c) din Codul penal, procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice, efectuate de la postul de telefon mobil cu numărul IMEI-XXXXX, care au fost ridicate de la S.A. „Orange”, procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice, efectuate de la postul de telefon mobil cu numărul IMEI-XXXXX și a abonatului S.A. „Moldcell” cu nr. XXXXX, care au fost ridicate de la SA „Moldcell”, documentele și descifrările telefonice, ridicate la 08.11.2012 din cauza penală nr. 2011515105, prin care se constată legătura telefonică între Abaza O. și XXXXX, procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice ale abonaților menționați supra, ancheta socială de evaluare inițială a lui XXXXX din 04.12.2012 prin care s-a constatat starea de vulnerabilitate a victimei XXXXX; răspunsul directorului Centrului medical LI. „Pădure S.R.” din 06.12.2012 potrivit căruia sânt confirmate depozițiile victimei XXXXX, privind faptul*

adresării victimei XXXXX după investigații medicale la acest centru, răspunsul parvenit de la S.C. „Gara Nord” S.A. din 18.12.2012 potrivit căruia se s-au adeverit depozițiile victimei XXXXX, și anume a faptului deplasării cu microbuzul din or. Chișinău în Federația Rusă, informația, parvenită de la președintele Centrului Internațional „La Strada” cu privire la traversarea frontierei Republicii Moldova prin PCTF Otaci de către cet. XXXXX; procesul-verbal de efectuare a percheziției corporale a lui Abaza O. la momentul reținerii la 26.10.2012 prin care se atestă ridicarea telefonul mobil de model „Samsung” de la aceasta.

Respectiv, atât prima instanță, cât și cea de apel, bazându-se pe aceste probe au statuat că, prin acțiunile întreprinse de inculpată aceasta a realizat recrutarea și transportarea părții vătămate XXXXX, fără consimțământul ultimei, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin înșelăciune, abuz de poziție de vulnerabilitate, amenințare cu aplicarea sau aplicarea violenței fizice sau psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, toate aceste acțiuni fiind săvârșite de mai multe persoane, în privința cărora cauza a fost disjunsă într-o procedură separată.

În speța dată, prin raportare la dispoziția art. 165 Cod penal, la interpretarea acțiunii de trafic urmează de avut în vedere că prin recrutare în scopul traficului de ființe umane se înțelege atragerea persoanelor prin selecționare într-o anumită activitate determinată de scopurile stipulate în art.165 Cod penal. Prin transportare se înțelege deplasarea unei persoane dintr-un loc în altul în perimetrul unui stat sau peste frontieră, folosind diferite mijloace de transport ori pe jos. Prin exploatare sexuală comercială se înțelege activitate aducătoare de profituri, care are drept urmare majorarea activului patrimonial al făptuitorului sau altor persoane, exprimându-se în folosirea victimei prin constrângere în prostituție.

Or, în cauza deferită judecății, procurorul a demonstrat cu certitudine că toate elementele descrise mai sus au fost realizate prin acțiunile întreprinse de inculpată, iar alegațiile recurentului precum că Abaza O. nu a comis careva fapte prejudiciabile, care cad sub incidența laturii obiective a infracțiunii de trafic de ființe umane, sunt vădit nefondate.

La fel, este greșită opinia apărătorului precum că, la baza condamnării inculpatei instanțele au pus în exclusivitate doar declarațiile părții vătămate, ceea ce nu corespunde realității, întrucât reieșind din partea descriptivă a hotărârilor contestate, se reține că instanțele au descris conținutul fiecărei probe din dosar și au analiza minuțios relevanța acestora pentru cauza dată, ajungând corect la concluzia că acestea sunt de natură să o incrimineze pe Abaza O. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Pe de altă parte, Colegiul constată că, contrar celor invocate de avocatul Suduc M., precum că partea vătămată a dat declarații contradictorii atunci când a fost audiată de către organul de urmărire penală și de către instanța de judecată, XXXXX a relatat cursiv despre evenimentele petrecute cu dînsa și modul cum a ajuns în or. Dubai din Emiratele Arabe Unite, indicînd expres că anume Abaza O. este persoana care a înșelat-o în privința lucrului ce-l va executa în or. Dubai și modalității de recompensă a acestuia, totodată fiind descrise și detaliile despre trecerea frontierei de stat de către partea vătămată, tranzitarea Federației Ruse, cazarea acesteia și întâmpinarea ei de către anumite persoane

din or. Dubai, toate aceste acțiuni fiind coordonate de inculpată, ceea ce se demonstrează și prin descifrările convorbirilor telefonice anexate la dosar.

În general, după cum se învederează din conținutul cererii de recurs, titularul acesteia se focusează preponderent pe critici care țin nemijlocit de chestiunea de apreciere a probelor, afirmând că unele declarații nu au fost apreciate corespunzător, iar alte probe nu sunt de natură să o incrimineze pe inculpată în baza art. 165 Cod penal, totuși față de aceste critici urmează de consemnat că în cadrul cercetării judecătorești se administrează probe pentru lămurirea faptelor și împrejurărilor cauzei sub toate aspectele în condiții de nemijlocire, publicitate și contradictorialitate. Din atare considerente, ține exclusiv de competența instanțelor de fond de a se expune asupra probatoriului din dosar și de a-i da o apreciere corespunzătoare acestuia.

Pe de altă parte, Colegiul penal reamintește că aprecierea probelor, ca operațiune finală a activității de probațiune, permite judecătorului să determine măsura în care probele reflectă adevărul. Prin aprecierea tuturor probelor administrate, în ansamblul lor, judecătorul își formează convingerea cu privire la temeinicia sau netemeinicia acuzației, cu privire la măsura în care prezumția de nevinovăție a fost sau nu înlăturată prin probe certe de vinovăție, dacă se impune sau nu achitarea inculpatei pentru faptele deduse judecății.

La caz, fiind respectate aceste cerințe, instanțele justificat au statuat că, Abaza O. se face vinovată de recrutarea și transportarea părții vătămate XXXXX în or. Dubai pentru exploatarea comercială sexuală a acesteia.

În acest sens, corect s-a expus Curtea de Apel Chișinău prin specificarea că: „... *deplasarea și transportarea D. Lișciuc de la Chișinău la Tula, iar de la Tula spre Dubai (EAU), cazarea ei în apartamentele din această țară a constituit o ascundere a acesteia într-un loc care să-i permită inculpatei Abaza O. prin înțelegere prealabilă cu alte persoane pe nume Maria și Emma să o utilizeze în scopurile menționate, inculpata având rolul de recrutare și transportare a victimei, ulterior rolul de adăpostire în scopul exploatării sexuale revenindu-le celorlalți participanți, acțiuni ce au avut loc în or. Tula și or. Dubai.*”

Cu privire la alegațiile recurentului ce țin de faptul că, anterior, partea vătămată a fost supusă unui tratament psihiatric ambulatoriu și din atare considerente declarațiile acesteia nu pot fi apreciate de instanțe, ca veridice, și puse la baza condamnării lui Abaza O., Colegiul penal menționează că, într-adevăr XXXXX s-a aflat la tratamentul nominalizat, însă acesta a avut loc doar o singură dată, în anul 2007, după care la evidență în spitalul respectiv nu a mai stat, or careva probe în acest sens lipsesc la dosar. Respectiv, circumstanța dată din viața ei, nu are o careva relevanță asupra prezentei cauze, întrucât cele declarate de partea vătămată vin în coroborare directă cu celelalte probe din dosar, care au fost administrate nemijlocit în instanță și anume: *examinarea medicală a părții vătămate, convorbirile telefonice cu inculpata, biletul la autocar ce atestă direcția de deplasare și biletul la avion.*

Tot aici, mai urmează de enunțat că, la etapa precedentă de judecare a prezentei cauze, toate chestiunile disputate în procedura de recurs au fost puse în discuție de instanța de apel, respectiv în decizia adoptată se conțin argumentele privitor la

netemeinicia criticilor aduse de avocatul Suduc M., care pledează pentru achitarea lui Abaza O.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în hotărârile judecătorești contestate, totodată, notînd că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul cînd constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatîndu-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărîrilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Prin urmare, în opinia Colegiului penal, în speța dată, instanțele de fond rezultînd din ansamblul probator administrat și cercetat în cadrul ședințelor de judecată, corect au respins alegațiile părții apărării precum că Abaza O. urmează a fi achitată, deoarece partea acuzării nu a adus suficiente probe pentru a confirma vinovăția acesteia.

În consecință, reținînd că nu are niciun fundament legal cererea de recurs întemeiată pe motivele mai sus enunțate, care de altfel nu se circumscriu nici procedurii de recurs ordinar reglementate de art. 420 - 436 Cod de procedură penală, autorul referindu-se preponderent la chestiunea de apreciere a probelor, Colegiul va declara ca inadmisibilă această cerere, pentru că o consideră vădit nefondată.

Așadar, avînd în vedere cele consemnate supra, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, după cum afirmă recurentul, ci dimpotrivă în cauză există o concordanță deplină între situația de fapt și de drept stabilită de instanțe și materialele dosarului deferit judecătii, astfel neexistînd vreun temei pentru admiterea recursului în sensul declarat de avocatul Suduc M.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Suduc Marian în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, în cauza penală privind-o pe Abaza Olesea XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 februarie 2018.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

TOMA Nadejda

Judecător

ȚURCAN Anatolie